

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಘೋರ್ಪಡೆ.—ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಲು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅನಂತರ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Revised Budget Estimates for 1972-73

(Presentation)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಘೋರ್ಪಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನೂತನ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿತ ವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರ್ಚ್ 25, 1972ರಂದು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ. ಅದು.....

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ರೆಲವೆಂಟಾದ ವಿಷಯ; ತಮಾಷೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ದರು. ಅನುವಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದದಿರಲು ಕಾರಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಘೋರ್ಪಡೆ.—ನೂತನ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರ್ಚ್ 25, 1972ರಂದು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ. ಅದು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಲೇಖನಾದಾನ (ಪೋಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್) ಕೋರಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ರಾಜ್ಯದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶಸಾಧಕವಾದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಿದ್ದಿರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಮಗ್ರ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

The Government had inherited some very difficult financial problems. It was faced with a big overdraft which stood at Rs. 71 crores on 29th April 1972.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಓದಬೇಡಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಗೌರವ ತೋರಿದಂತಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲೇ ಓದಬೇಕು.

SRI S. BANGARAPPA.—Point of order, Sir.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದಿ ನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲೇ ಓದುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಘೋರ್ಪಡೆ.—ವಿಷಯ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. I commence my Speech :

Hon'ble Speaker,

The Interim Budget presented to this House on 25th of March 1972, immediately after the formation of the new Government, was for the purpose of seeking a vote on account for a period of four months. I had promised a more purposeful budget after a deeper assessment of the

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಘೋರ್ಪಡೆ)

financial situation and the vital needs of the State. Our commitment was to take effective steps to stop the drift, and evolve a financial strategy which protects essential development in the State and ensures reasonable growth with social justice. It is in this context that I am presenting this budget which is the first full budget of the new Government.

The Government had inherited some very difficult financial problems. It was faced with a big overdraft which stood at Rs. 71 crores on 29th April 1972.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ತಾವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒದುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಅದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ ರೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಹಲವಾರಿ ತನದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ನಾವುಗಳು ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

(ಕನ್ನಡ ದ್ವೈಹಿಗಳಿಗೆ ಧಿಕಾರ, ಕನ್ನಡ ವಿರೋಧಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧಿಕಾರ, ಮಾತೃ ದ್ವೈಹಿಗಳಿಗೆ ಧಿಕಾರ, ಜನತಾ ಭಾಷಾ ದ್ವೈಹಿಗಳಿಗೆ ಧಿಕಾರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಚಾಕ್ ನಾಗರಾಜ್, ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ, ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತು ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಇವರುಗಳು ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು).

Sri M. Y. Ghorpade (Finance Minister).—

2. On top of it there was a sizeable budgetary deficit of Rs. 43 crores for the year 1972-73 which had to be dealt with to regain our financial balance and ensure that there is no further increase in overdraft. In spite of these financial difficulties, the need to maintain the tempo of development and ensure a bright future for Mysore was uppermost in our mind. It is a

matter of some satisfaction that on all these fronts the Government has had a measure of success and we are able to see the present and the future in clearer light and with greater confidence.

3. The State does not have any overdraft at present. The heavy overdraft with the Reserve Bank as on 29th April 1972 was cleared substantially by a ways and means advance from the Government of India. The level of ways and means advance adopted in this Budget is Rs. 62 crores which was our overdraft at the end of the last financial year *viz.*, 31st March 1972. However, we have urged the Government of India to take into account the fact that our overdraft stood at Rs. 71 crores on 29th April 1972, mainly as a result of payments pertaining to the previous financial year. The repayment provided in the budget towards the ways and means advance is of the order of Rs. 6.21 crores. In the interest of financial discipline, every effort will be made to ensure that the State does not once again run into heavy overdrafts. Both the Centre and the State Governments are anxious to steer clear of overdrafts beyond the normal limits and put their financial relations on an even keel. But the next two years are bound to be difficult financially and we look forward to the continued co-operation and understanding of the Government of India and all those concerned with Mysore's development.

4. A policy to contain overdrafts implies an effort to avoid unmanageable budgetary deficits. The

overall deficit of Rs. 43 crores in the Interim Budget consisted of Rs. 8 crores on Plan and Rs. 35 crores on non-Plan. The Plan size was put at Rs. 72 crores after assuming Special Central assistance of Rs. 8 crores. Under the circumstances in which it was presented, the Interim Budget inevitably reflected past trends, and had to be seriously re-examined. We have now been able to step up the Plan size from Rs. 72 to 76 crores for the year 1972-73 on the basis of a special Plan assistance of Rs. 11.5 crores which the Government of India has agreed to give and our own resources. Some developmental schemes to the tune of about Rs. 3 crores have been transferred from non-Plan to Plan. The revised Plan for the year 1972-73 contains some new schemes and provides for increased expenditure on certain priority items.

5. The break up of the Plan for 1972-73 will now be as follows :

<i>Rupees in Crores</i>		
Agricultural Programmes	16.91
Irrigation and Power	28.96
Co-operation and Community		
Development	3.37
Industry and Mining	4.98
Transport and Communications....		4.82
Social Services	16.79
Miscellaneous	0.45
Total		76.28

The Plan is financed as follows :—

	<i>Rupees in Crores</i>	
(i) Resources of the State	31.22
(ii) Central Assistance	33.56
(iii) Central Special Assistance	11.50
Total	<u>76.28</u>

6. It may be recalled that the Plan size was Rs. 66.23 crores in 1969-70, Rs. 68.98 crores in 1970-71 and about Rs. 74 crores in 1971-72. It will be Rs. 76.28 crores in 1972-73, making a total of Rs. 285.49 crores in the first four years of the Fourth Plan. It is reasonable to expect that the annual Plan next year would be even bigger, as a result of which Mysore's total Fourth Plan outlay would be significantly higher than Rs. 350 crores.

7. The provision of Rs. 16.79 crores for Social Services in the annual Plan for 1972-73 consists of :

	<i>Rupees in Crores</i>	
General Education	...	3.82
Technical Education	...	0.69
Health and Family Planning		1.91
Water Supply	...	6.50
Housing and Urban Development		1.76
Welfare of Backward Classes		1.57
Social Welfare	0.17
Craftsman Training and Labour Welfare	0.37
Total	<u>16.79</u>

8. The annual Plan provides Rs. 15.75 crores for Power Generation and Distribution, of which Rs. 12.8 crores will come from the funds of the Mysore State Electricity Board. Apart from this, the Kalinadi Hydro-electric Project will need Rs. 13 crores during the current year, Rs. 25 crores next year and a total outlay of Rs. 164 crores, as per present estimates, to complete both Stage I and II by 1980-81. It is expected to generate 270 MW and 640 MW by the year 1976 and 1981 respectively. Our present generation capacity is 960 MW. The entire future development of Mysore depends on Kalinadi which has to be completed as early as possible if we are to avoid a power famine. Kalinadi is one of the most attractive power projects by all standards.

9. Kalinadi does not form part of Mysore's Plan outlay. The Mysore State Power Corporation was entrusted with the task of completing Kalinadi, but the crux of the matter was to find resources of the order required. This was causing considerable anxiety and threatening to come in the way of our legitimate growth. I am glad to inform the House that during the discussion our Chief Minister Shri D. Devaraj Urs and I had recently at Delhi with Shri Y. B. Chavan, Union Finance Minister and Shri C. Subramaniam, Union Planning Minister, it was agreed that the Kalinadi Hydro-electric Project will be financed fully by separate Central assistance as from the current year. This is a major development and will ensure a bright future for Mysore. It is gratifying that the projected demand for power in

Mysore State is keeping pace with our plans for power generation including Kalinadi. The amount of Rs. 11.5 crores which the Mysore Power Corporation would be getting by the sale of power in 1972-73, and increasing amounts in the years to come, will now become available for other development through the State budget as the financial needs of Kalinadi will be fully met by the Government of India. I wish to take this opportunity of thanking the Government of India for having fully recognised the crucial importance of Kalinadi to Mysore and its future development.

10. Power is a crucial infra structure without which modern development cannot take place. It is needed to build up a strong agricultural and industrial base. Power has to be taken to every village in order to accelerate growth and modernise our thinking and way of life. There are 29,000 villages in Mysore State of which about 12,400 are electrified covering 65 per cent of the State's population. It should be possible to complete the electrification of all the villages in the State during the Fifth Plan period. We should also aim at increasing the number of irrigation wells and pump sets as much as possible during the next seven years to reach the saturation level. With this end in view, emphasis is being laid on systematic ground water surveys.

11. Modern agriculture requires modern industry and basic commodities such as cement, steel, chemicals and power. At the same time, modern industry, under our conditions, cannot grow unless agriculture also develops and there is sufficient purchasing power

in the hands of the large number of people living in the villages of India. Thus the two are complementary, and planning will have to ensure balanced development of both agriculture and industry and reduce the gap that now exists between rural and urban conditions. The process of urbanisation should be spread out as much as possible so that the better elements of rural and urban living could be combined in what might be called a process of "Rurbanisation", and there could be vigorous economic osmosis between rural and urban centres of growth throughout the State. This will also take care of the environmental problem, of combining economic progress with a healthy environment.

12. It will be the endeavour of Government to do everything in its power to accelerate the growth of both agriculture and industry in the State. Mysore will need a massive investment on irrigation and power and on steel in the Fifth Plan. The Vijayanagar Steel Plant, the work on which was inaugurated by the Prime Minister on 14th October 1971, is expected to cost Rs. 750 crores. There is good scope for starting new industries in the State and the great work commenced by Dr. Visvesvaraya to industrialise Mysore must be taken to its logical conclusion. I do hope that entrepreneurs in the State will respond, in full measure, to the excellent industrial climate prevailing in the State and the various facilities offered by the State Government.

3-00 P.M.

13. We have also made good progress in Agriculture. Production of foodgrains which was 58.72

lakh tons in 1971-72 is expected to reach a figure of 62 lakh tons in 1972-73, which is the target to be achieved during the Fourth Plan. There should be no difficulty in reaching the Fourth Plan targets, or even surpassing them, in respect of sugarcane, oil seeds, cotton and tobacco. The strategy of increasing the area under high-yielding varieties and multiple cropping will have to be continued and intensified along with the use of fertilisers, plant protection materials and proper water management. For balanced agricultural development adequate attention will be paid to Animal Husbandry, Dairying and Fisheries. Effort is also being made to improve agricultural marketing facilities and a project has been prepared in which the World Bank has shown interest. Specific programmes have been designed to help the small and marginal farmers in certain areas through the Small Farmers Development Agency and the Marginal Farmers and Agricultural Labourers Agencies. Every effort will have to be made to enable the small farmer, especially in the dry areas, to make the fullest use of the latest scientific developments in dry farming techniques. A programme of Soil Conservation, Minor Irrigation, Afforestation and Communications has been undertaken in 42 of the most drought prone talukas of the State, at a cost of about Rs. 4 crores, financed by the Centre. Integrated Dry Land Agricultural Development Schemes have been taken up in some talukas of the State. We will launch a Pilot Intensive Rural Employment Project in Harihar Taluk from the 2nd of October 1972 with the intention to provide employment to every able bodied individual between the age of 15 to 59.

14. The annual Plan for 1972-73 provides Rs. 13.21 crores towards major irrigation, apart from Rs. 11.20 crores mainly for the Cauvery projects outside the Plan. The total outlay on minor irrigation during 1972-73 will be of the order of Rs. 13.38 crores, of which about Rs. 5.82 crores is in the Plan and the balance will come from various other sources outside the Plan such as the Agricultural Refinance Corporation, the Mysore State Electricity Board, and Central Sector Schemes like the Drought Prone Area Programme and Crash Scheme for Rural Employment. There are at present 3 lakh irrigation wells in the State, of which about 1.5 lakhs are fitted with electrical pump sets.

15. The Government attaches the highest importance to the provision of drinking water to all villages. There are still 1,460 main villages in the State without drinking water wells. It is estimated that about Rs. 3 crores would be needed to provide these villages with drinking water facilities. The Government is determined to complete this work in the next two years. With this end in view the budget provision of Rs. 1 crore has been stepped up to Rs. 1.5 crores for this year. The problem of providing drinking water to a number of hamlets will also have to be tackled vigorously. Wherever open wells do not succeed, bore wells will have to be tried to get water at whatever depth it is available. Apart from this, the Plan for this year provides Rs. 2 crores under N.R.W.S. for protected water supply to villages and towns with a population of less than 20,000. The annual Plan also provides Rs. 3 crores for urban water supply schemes including

Bangalore. This programme for 1972-73 will be supplemented by Life Insurance Corporation loans of Rs. 2.5 crores for urban water supply schemes, and Rs. 1 crore for the Bangalore Water Supply Scheme, in addition to Rs. 2 crores market borrowing by the Bangalore Water Supply Board. Under the UNICEF programme the State will have seven fast boring rigs in addition to about 15 other rigs with the Agro Industries Corporation and other agencies.

16. House building activity in the State is mainly by the Housing Board. In addition to the State Plan provision of Rs. 1.50 crores including loan assistance of Rs. 1.20 crores from the Life Insurance Corporation, the Housing Board will mobilise internal resources and float debentures for its housing projects. During 1972-73, the Mysore Housing Board will invest a sum of Rs. 4.97 crores on housing projects out of which Rs. 3.3 crores will be earmarked for low income group housing. During 1972-73, the Life Insurance Corporation will undertake an important programme to tackle the acute housing problem in the Bangalore Corporation area. At H.A.L. and Sarakki layouts in Bangalore, about 3,000 tenements are to be constructed at a probable cost of Rs. 10 crores.

17. The provision for Slum Clearance in the Plan has been stepped up from Rs. 6 to 27 lakhs with a view to provide matching contribution to Municipalities which take up slum clearance. This is for Municipalities other than Bangalore for which there is a Central Sector Slum Clearance Scheme for Rs. 1.5 crores.

18. On the eve of the 25th anniversary of Indian Independence, we have launched on a programme to provide three lakh house sites to the landless people. The implementation has been taken up on a crash basis. The cost of land acquisition and development will be met by the Government of India. We have already sought assistance from the Government of India to the extent of Rs. 2.5 crores and provided Rs. 50 lakhs in the current budget for this purpose. This is a programme which touches the poorest of the poor and intends to give him at least a house site which he can call his own. The success of this programme depends not so much on money, which is available, but on effective implementation and popular participation at all levels. This should become a peoples' movement with full Governmental support to achieve the desired results as speedily as possible, and create a climate of social security and confidence. Rural Housing is a colossal problem. The financial magnitudes are very large. But, still, some thought will have to be given to see what best can be done with available resources, indigenous building materials and techniques of low cost construction. At any rate, rural housing will have to form an important and integral part of any national policy on housing.

19. The Government of India will be providing Rs. 1.43 crores this year for a Special Employment Programme in the State. The scheme prepared by the State Government under this programme will provide employment to 1,700 educated unemployed including technical and other graduates, and training in skills to

another 1,800 unemployed persons. The programme would also create employment opportunities in the rural areas to the extent of 11 lakh man-days during the year.

20. Rural Communications are important for the integrated development of different parts of the State and the opening up of backward pockets. The provision made in the annual Plan for 1972-73 for Rural Communications is Rs. 1.50 crores and for roads in Sugar Factory areas Rs. 25 lakhs. In addition, the Central Sector Schemes provide another Rs. 3.44 crores for rural roads under different programmes consisting of: Drought Prone Area Programme - Rs. 1.38 crores, Crash Scheme for Rural Employment - Rs. 1.36 crores, Special Employment Programme - Rs. 30 lakhs, and Central Sector Scheme for Ayacut roads in Tungabhadra Project area - Rs. 40 lakhs. Thus the total funds available this year for rural communications under the Plan and Central Sector Schemes amount to Rs. 5.19 crores. Priorities will have to be carefully drawn up in order to ensure that all the funds available for road works are properly co-ordinated and utilised in the best possible manner. Apart from the rural communications programme, an amount of Rs. 3.66 crores is provided in the budget towards State Highways and Major Roads.

21. Soil Conservation is an important programme both from the point of view of employment and productivity, as bulk of the agricultural lands in Mysore State have to depend on rainfall and there is

great need to conserve moisture. The net sown area in the State is 10 million hectares of which 6.5 million hectares need to be covered by soil conservation. Of these, 1.1 million hectares have already been brought under soil conservation. It is proposed to bring another 2 lakh hectares under soil conservation at a cost of Rs. 3.20 crores in 1972-73. Of this amount Rs. 1.70 crores is in the Plan and the balance will come from the Central Sector Schemes, mainly from the Drought Prone Area Programme.

22. Our effort in the field of education is quite substantial. The total Plan and non-Plan outlay on education is Rs. 4.35 crores and Rs. 55.32 crores respectively. In the field of Primary Education, it has been possible to enrol about 91 per cent of children in the age group 6 to 11. About 32,692 Primary Schools provide education to about 39 lakh children. There has been a concomitant increase in Secondary Education. About 2,060 High Schools provide education to 5.5 lakh Secondary School going children. There has also been considerable increase in Collegiate Education. About 297 General and Professional Colleges impart Collegiate education to about 1.9 lakh college going students. A major effort during 1972-73 would be to upgrade 222 Secondary Schools with the Eleventh Standard to Junior Colleges with the addition of the Twelfth Standard, as a result of the decision of Government to change the pattern of Collegiate Education. Increasing stress has to be laid on qualitative improvement in education imparted at all levels.

A provision of Rs. 20 lakhs is now made in the Plan for the current year, with a view to provide at least one more students' hostel in each district, to cater mainly to the needs of the Scheduled Castes and Tribes and other weaker sections of society.

23. The total provision for Youth Services in the budget is Rs. 54 lakhs. Government have decided to accord high priority to Youth Services. The Directorate of Youth Services is being re-organised and Assistant Directors will be appointed at Divisional Level to assist the Director. Rural Youth Programmes will in future be employment-oriented and Government are considering Schemes for the purpose. Government have also decided to establish an Outward Bound School which will organise suitable programmes for youth. Encouragement will also be given to popular sports and other allied activities.

24. In keeping with Government policy to encourage the development of Kannada, a provision of Rs. 10 lakhs has been made for this purpose in this year's Plan. Details regarding effective utilisation of this amount are being worked out.

25. For effective health facilities expansion and spread of hospitals and dispensaries are essential. An effort will also have to be made to improve the quality of medical facilities both in urban and rural areas. During 1972-73, the outlay on health programme from various sources would be as follows :—

	<i>Rupees in Crores</i>	
1. State Plan	1.91
2. State non-Plan	14.47

Rupees in Crores

3. Centrally sponsored schemes....	4.30
4. World Bank	2.00

The World Bank will be assisting, through the International Development Association, in the establishment of a Population Centre and an Intensive Family Planning Programme with a probable credit of Rs. 11 crores over a period of five years. During 1972-73 about Rs. 2 crores is expected.

26. It is the policy of Government to supplement the State developmental effort with institutional finances. During 1972-73, developmental activities to be financed by the various financial institutions, apart from the Plan Schemes, are as follows :—

Rupees in Crores

1. Co-operative Institutions (Medium and Short-term credit) ...	42.00
2. Commercial Banks advances for Agriculture ...	25.00
3. Long term Co-operative Credit including assistance from Agricultural Refinance Corporation	15.00
4. Life Insurance Corporation (for Water Supply and Bangalore Water Supply and Sewerage Board)	3.50
5. Rural Electrification Corporation.	2.00
Total	<u>87.50</u>

27. Now let us look at our non-Plan outlay. The non-Plan expenditure of Rs. 283 crores, excluding repayment of debt, consists of Rs. 264 crores of revenue expenditure and Rs. 19 crores of capital expenditure of which Rs. 11 crores is on irrigation projects and Rs. 8 crores by way of loans. The non-Plan revenue expenditure of Rs. 264 crores consists of—

	<i>Rupees in Crores</i>	
1. Administrative Expenditure	23
2. Tax Collection Charges	9
3. Interest Payment	29
4. Sinking Fund	15
5. Social Services	113
6. Irrigation and Public Works Maintenance Expenditure (including Rs. 15 crores interest on irrigation which is a contra entry.)	38
7. All other expenditure including Forest, Pensions, etc.	37
Total	264

28. The expenditure on Social Services of Rs. 113 crores consists of—

	<i>Rupees in Crores</i>	
1. Education		55
2. Medical and Public Health	17
3. Agriculture	6
4. Animal Husbandry	2
5. Co-operation	2

<i>Rupees in Crores</i>		
6. Industries	...	15
7. Labour and Employment	...	2
8. Community Development	...	5
9. All other organisations	...	9
Total		113

From this analysis it will be seen that a good portion of non-Plan expenditure consists of maintenance of Social Services, Irrigation and Public Works which have come into existence as a result of the developmental effort made during all the previous Five Year Plans. From the point of view of sustained development and satisfactory maintenance of Works and Services, non-Plan expenditure is as important as Plan expenditure, which only represents fresh development during the current Plan period. Thus Plan and non-Plan expenditure should be viewed in an integrated manner.

29. It may be recalled that the Interim Budget showed a deficit of Rs. 35 crores on the non-Plan side. This posed a serious problem and every effort had to be made to increase both revenue and capital receipts and curtail expenditure to try and bridge the non-Plan gap to the extent possible. We have now been able to improve the revenue receipts by Rs. 10.5 crores compared to the Interim Budget. This estimated improvement in revenue receipts consists of—

<i>Rupees in Crores</i>		
(i) Share of Central Taxes	2.5
(ii) State Excise	3.0

	<i>Rupees in Crores</i>	
(iii) Sales Tax	2.0
(iv) Interest from Mysore State		
Electricity Board	2.0
(v) Land Revenue Collections, etc.		1.0
		<hr/>
Total		10.5
		<hr/>

30. It is expected that revenue from State Excise will go up from Rs. 25.6 crores to Rs. 28.6 crores as a result of better realisations from the recent auctions. At the same time, a provision of Rs. 10 lakhs has been made in the Budget to try and improve the location and standard of arrack and toddy shops from the social and environmental point of view. Several steps are being taken to improve the collection of Sales Tax as a result of which we expect the sales tax revenue to go up from Rs. 57 to 59 crores. Land revenue collections are expected to yield a crore more than Rs. 6 crores estimated in the Interim Budget.

31. Capital Receipts will also increase by about Rs. 12 crores compared to the Interim Budget. This is mainly because the Mysore Power Corporation, which gets about Rs. 11.5 crores by way of sale of power, will now be able to give the Government Rs. 7 crores more during the current year, consequent on the Government of India agreeing to fully meet the expenditure on Kalinadi from 1972-73 by separate Central assistance. Apart from this Rs. 7 crores

more from the Power Corporation, market borrowings will be Rs. 3 crores more. Our share of Small Savings could be stepped up from Rs. 3.75 crores to Rs. 5.75 crores by making a special effort.

32. Thus the total improvement in revenue and capital receipts compared to the Interim Budget amounts to Rs. 22.5 crores. A net reduction in non-Plan expenditure of the order of Rs. 5 crores has been made and Rs. 3 crores worth of schemes have been transferred from non-Plan to Plan. All this reduces the non-Plan gap from Rs. 35 crores to Rs. 4.5 crores. The Plan gap has been taken care of by special Plan assistance of Rs. 11.5 crores as mentioned earlier.

33. Resource mobilisation is a continuous process required for economic growth. It may be recalled that in my Interim Budget speech I had indicated that policies both with regard to raising resources and spending will have to be carefully evolved to conform to the broad objectives of growth with social justice. Accelerated growth demands that people who benefit by the process of development do not grudge contributing according to their capacities towards the goal of achieving the greatest good of the greatest number. Taxation proposals for this year have been framed in keeping with this broad policy.

34. It may be recalled that the Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rates) Act was passed in 1957, but the rules about the levy of water rate under this Act were brought into force

only in July 1965. These rules provide for levy of water rate and maintenance cess. The water rate was levied under two tables, one applicable to works irrigating more than 100 acres of land, and the other to works irrigating not more than 100 acres of land. The maintenance cess was levied at a uniform rate of Rs. 4 per acre. The water rate for sugarcane [harvested after a period of 12 months but before a period of 18 months was Rs. 45 ; for sugarcane harvested within a period of 12 months it was Rs. 30 ; for paddy it was Rs. 16 ; for light irrigation crops it was Rs. 8 and for manurial crops Rs. 4. This was in addition to a uniform maintenance cess of Rs. 4 per acre. The Mysore High Court however struck down the two different tables adopted for the levy of water rates on the ground that the classification based on the ayacut area was arbitrary, having no relation to the object of the Act, namely the levy of charges for the supply of water. The High Court had also struck down the maintenance cess. Thereafter, in July 1971, during President's rule, it was decided to apply the lower of the two water rate tables to all irrigated lands irrespective of the size of the ayacut, as an interim measure pending examination of this problem by the Mysore Taxation and Resources Enquiry Committee. The present water rates do not even cover the maintenance or working expenses, leave aside the interest or return on investment. The Committees that have gone into the question of water rates, including the Nijalingappa Committee on improving the financial resources on irrigation projects, have suggested that the water rate should be fixed between

5 to 12 per cent of the gross income. The Bhoothalingam Committee on Mysore Taxation and Resources had suggested that water rate should be Rs. 30 for areas where water is available for less than 3 months ; Rs. 60 for 3 to 8 months of irrigation ; and Rs. 90 for water availability of over 8 months.

After due consideration of all factors, I propose to revise the water rate as follows :—

Rupees per acre

1. For sugarcane crops :	
(a) to be harvested within a period
of 12 months	40
(b) to be harvested after a period
of 12 months but before a period
of 18 months	60
2. For Paddy Crops	20
3. For any crop of Jowar, Maize, Ragi,
Navane, Sajje, Pulses, Greengram,
Wheat, Cotton, Groundnut, Veger-
tables, Chillies, Potatoes, Sweet
Potatoes, Gingelly, Onions, Tobacco
or Coriander	12
4. For any manurial crop such as
Sunhemp or Sesbania	6

For all crops except sugarcane, the incidence of the proposed new rates will not be higher than the total incidence of water rates and maintenance cess as applicable to projects irrigating more than 100 acres

under the 1965 rules. Even in the case of sugarcane the proposed rates are less than the norms indicated by various expert committees. The changes in the water rates will be effected as from 1st July 1972 by issue of amendments to the rules under the Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rates) Act 1957. The enhanced water rates now proposed will bring an additional revenue of Rs. 1.75 crores in a full year and Rs. 1 crore during the current year. Adequate administrative arrangements will be made to ensure that water rate is not levied whenever no crop could be raised on account of failure of water supply. This will remove the main hardship experienced in the levy of water rates especially under irrigation works with uncertain supply of water. The Government will also give thought to whether further rationalisation or simplification of the structure of water rates is possible or desirable with a view to maximise administrative convenience and minimise inconvenience to the farmers.

35. I propose to increase the Motor Vehicles Tax on Contract Carriages from Rs. 35 to Rs. 100 per seat per quarter. The vehicles covered by the Contract Carriage Permits have greater flexibility of operation unlike the Stage Carriages. The Contract Carriages operated by the Industrial Establishments, exclusively for the transport of their employees to their places of work, will be charged at Rs. 50 per seat per quarter. In the case of Goods Vehicles the composition rate under the T. P. G. Act is being increased from Rs. 112.50 to Rs. 150 per quarter. These revised

rates will take effect from 1st July 1972. The total annual yield anticipated from these measures is Rs. 65 lakhs for a full year and Rs. 40 lakhs during the current year.

36. The last revision of Sales Tax Structure in the State was effected in April 1970. Since then there have been a number of developments which we have to take into account. I propose to raise the multi-point tax from 3 per cent to 3.5 per cent, as in the case of some neighbouring States. However the special multi-point Sales Tax of 1.5 per cent on food articles, covering both cereals and pulses, will remain unchanged. The single point sales tax on a number of luxury items is being raised from 12 to 14 per cent. These luxury items consist of arms and ammunitions; dictaphone and other sound recording equipment; Sound Transmitting Equipment and Telephones; Typewriters and other Calculating Machines; Lifts; Refrigerators; Wireless reception instruments (Radios etc.); Radio Gramophones; Cinematograph and Photographic equipments; Binoculars; Gramophones; Upholstered and Steel Furniture; Furs and Skins; Motor Vehicles, Scooters, etc., Chassis of Motor Vehicles and Component parts of Motor Vehicles. The tax has not been increased on items such as time-pieces and clocks, motor tyres and tubes, and accessories and spares of motor vehicles.

I propose to rationalise the slabs for composition of Sales Tax. The Bhoothalingam Committee had suggested composition rates based on four slabs,

covering a range of turnover from Rs. 25,000 to Rs. 60,000 per annum. However, the Act now provides for only two slabs ; the rate of tax being Rs. 600 per annum for a turnover of Rs. 25,000 to Rs. 50,000 ; and Rs. 1,200 per annum for a turnover of Rs. 50,000 to Rs. 75,000. It is considered desirable to rationalise the composition scheme by having five slabs of Rs. 10,000 each at the following rates :—

Rupees per annum

(1) Turnover from Rs. 25,000 to 35,000...	600
(2) Turnover from Rs. 35,000 to 45,000...	900
(3) Turnover from Rs. 45,000 to 55,000....	1,200
(4) Turnover from Rs. 55,000 to 65,000....	1,500
(5) Turnover from Rs. 65,000 to 75,000....	1,800

These new rates work out to less than 3 per cent as a percentage on turnover and thus retains the incentive to compound, though an element of progression has now been introduced. The above changes in the Sales Tax rates will be made effective from 1st July 1972 by suitable amendments to the Sales Tax Act. Changes will also be made in the Act for more effective collection of Sales Tax. The revised rates of Sales Tax will be expected to bring an additional revenue of Rs. 1.50 crores during a full year and Rs. 1.25 crores during the current year.

37. All these taxation measures are expected to yield a total of Rs. 3.9 crores in a full year and Rs. 2.65 crores during the current year.

38. As regards Octroi, the present income to the Municipalities amounts to about Rs. 6 to 7 crores. It is obvious that this tax cannot be abolished without finding suitable alternative sources of revenue. The State Government in its present financial position cannot afford to compensate the loss of revenue that would arise if Octroi is abolished. However, Government proposes to have discussions with the Municipalities and others concerned before taking a final decision in this regard.

39. As regards Land Revenue, the Bhoothalingam Committee on Taxation and Resources, has stated as follows :—

“Land revenue should be retained as an indispensable part of the total scheme of taxation. Exemption of land revenue on small holdings, however defined, is to be deprecated. Introduction of a progressive element into this tax will create unnecessary complications. The existing system should remain unaltered. The element of progression can be secured in better and more enduring ways. This can be achieved by the development of a progressive agricultural income-tax.”

The K. N. Raj Committee on Taxation of Agricultural Wealth and Income is presently engaged in studying this whole question in a comprehensive way. I would like to await developments, in this regard, before taking a definite view in respect of land revenue and tax on Agricultural Income.

40. The Pensioners and Government Employees in the State have been representing with regard to their various problems arising out of rising prices and other factors. There are about 62,000 pensioners in the State. Of these, 54,000 pensioners get a monthly pension of less than Rs. 100, and 7,300 pensioners get between Rs. 100 and Rs. 300. As a token of Government's concern for their welfare, I have decided to give an ad hoc increase of Dearness Allowance of Rs. 5 per month to all those whose monthly pension does not exceed Rs. 300.

41. Of the total number of 3,18,000 employees of Government and Government aided institutions, there are about 85,000 employees drawing a basic pay of less than Rs. 85 and a Dearness Allowance of Rs. 71 per month. There are about 1,75,000 employees in the pay range of Rs. 85 to Rs. 209 and Dearness Allowance of Rs. 83 to 134 per month. Government is conscious of the relatively greater difficulties experienced by the Government employees in these two lower paid categories. Therefore in spite of the financial difficulties faced by the State, I propose to increase the Additional Dearness Allowance by Rs. 7 per month for all those who draw a basic pay of less than Rs. 85 per month ; and Rs. 8 per month for all those who are drawing a basic pay of Rs. 85 to Rs. 209 per month. These increases will come into effect from 1st July 1972. This increase in additional Dearness Allowance will mean an extra expenditure of Rs. 2.4 crores in a full year and Rs. 1.6 crores during the current year.

I do hope Government Employees will appreciate that this is a substantial effort on the part of Government under the present difficult circumstances. We should also not forget the countless number of people in our country who are very much below the poverty line. To serve and strengthen these weaker sections of society and bring them up to at least a minimum level of human existence is our collective responsibility.

Several other benefits are also extended to Government Employees. Under the scheme for construction of Employees' Homes with matching contribution by Government, a provision of Rs. 3.5 lakhs has been made and nine Homes have already been sanctioned. The Employees Relief and Welfare Fund constituted early this year is a special measure for providing assistance to employees and their dependents in times of need. The budget provides for a contribution of Rs. 2 lakhs to the Fund which will be augmented by contributions from the employees. A sizeable provision of Rs. 2.17 crores has been made in the budget for House Building and other Advances to Government Employees. The ban imposed sometime ago on such advances has been relaxed to provide for all deserving cases.

42. The budget as now presented shows an overall deficit of Rs. 4.50 crores as follows :—

	<i>Rupees in Crores</i>
Revenue Receipts 307.00
Revenue Expenditure 299.70
Revenue Surplus <u>7.30</u>

Rupees in Crores

Expenditure on Capital Account including Repayment of Overdraft with Reserve Bank of India	198.00
Capital Receipts including ways and means Advance from the Govern- ment of India	186.20
Capital Deficit	11.80
Overall Deficit	4.50

Consequent on increase in the additional Dearness Allowance to lower paid Government Employees, the overall deficit will go up from Rs. 4.5 crores to Rs. 6.1 crores. The taxation proposals are expected to yield a revenue of Rs. 2.65 crores, reducing the overall deficit to Rs. 3.45 crores. This relatively small deficit will have to be watched during the year and effort will have to be made to reduce it to the extent possible.

43. At the end of the current year, the outstanding loans from the Central Government will be of the order of Rs. 384 crores. It will be desirable for the Sixth Finance Commission to go into the whole question of States' debts to the Centre and take an overall view of State finances. The important thing is to maintain the tempo of essential development and ensure that,

apart from the effort made by the State, adequate resources flow from the Centre to the State in the right manner. The loans given to the State Governments will have to be rescheduled as they are seriously distorting Centre-State financial relations. I am one of those who believe in maintaining the financial unity of India. But it will have to be recognised that the Centre's capacity to raise resources is far greater than that of States. Since the elastic taxes, responsive to growth in income, are mainly with the Centre, there is a heavy responsibility on the Centre to devolve funds to the States in adequate measure and in a manner which is equitable, so that our socio-economic objectives are smoothly realised.

44. The Fifth Five Year Plan is under preparation and will be finalised by the end of next year. Efforts are also being made to properly present our case to the Sixth Finance Commission whose recommendations will be available before the commencement of the Fifth Plan. The concept of multi-level planning and the capacity of the people at the grass root level to plan and actively participate in the proper implementation of schemes and programmes will have to be progressively developed and strengthened. After all, the success of our policies and programmes, including such vital measures as land reforms, will depend on the active awareness and participation of the people. In a big country like ours planning and implementation has to be increasingly decentralised to involve the people and achieve results within the framework of democracy.

45. The basic objectives of self-reliance and social justice are not contradictory but complementary. A certain amount of human satisfaction is absolutely necessary for peaceful growth and progress with stability. As a result of development over the last 25 years, the capacity to provide basic amenities and directly tackle the problem of unemployment has certainly increased. Therefore it is logical that there should be greater emphasis on basic amenities and special employment schemes during the Fifth Plan. The approach to the Fifth Plan is indicative of this change in emphasis and is based on the sound socio-economic proposition that what is important is not only national income but its composition. In other words, what is important is not only how much we produce and how fast, but what we produce and how it is distributed. As a matter of fact, the quantity and quality of production and distributive justice are closely inter-related. A national price policy to stabilise the prices of at least the essential commodities is important in this context. In the ultimate analysis the emphasis should be not only on money but on man. The men, women and youth of our country have to be activated in a socially purposeful manner and their energies organised in such a way that the world becomes a better place to live in, not only for a few, but for all. Institutional and structural changes in society are vital.

46. Poverty and unemployment are colossal problems in India. The battle against poverty will need every ounce of our energy and above all the right

values and attitude of mind. Our Prime Minister Smt. Indira Gandhi in a recent speech said that "India envisioned a society organised around the humanistic core of socialism." She pointed out that change in the material conditions of the people is only one important aspect of the problem that had to be solved, and said "the deeper and more fundamental problem is to give our people that indefinable something which can at best be described as spiritual well being, a sense of belonging and participation rather than higher standards in alienation." The great need is for everybody to participate fully and with deep understanding in this vital process of a total transformation of society.

47. Mysore has its own big problems and difficulties. But we have also the exciting opportunity of developing our human and other natural resources in fulfilment of our natural destiny. We have a long way to go and promises to keep. But there is no reason to despair. The task before us is challenging and if we succeed in meeting this challenge with courage and dedication and rise to the occasion, this could well be Karnataka's finest hour.

48. I now commend the Budget Estimates for 1972-73 for your consideration and approval.

ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಮ್. ವೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ, ಅವರು, ಜೂನ್ 21, 1972ರಂದು ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ 1972-73ನೆಯ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ,

ನೂತನ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕೂಡಲೆ ಮಾರ್ಚ್ 25, 1972ರಂದು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ. ಅದು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಲೇಖಾನುದಾನ (Vote on account) ಕೋರಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ರಾಜ್ಯದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶಸಾಧಕವಾದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಣೆಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಮಗ್ರ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

2. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ತೀವ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದವು. ಏಪ್ರಿಲ್ 29, 1972ರಂದು 71 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇದರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, 1972-73ನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 43 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳ ಸಂಭವಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ, ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯ ಉಜ್ವಲವಾಗಬೇಕು—ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಕನಸಾಗಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರವು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸು

ಗಳಿಸಿ, ವರ್ತಮಾನವನ್ನೂ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಶ್ಲಾಸದಿಂದ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಇದಿರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಸಂತಸ ನೀಡಿದೆ.

3. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಏಪ್ರಿಲ್ 29, 1972ರಂದು ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಭಾರಿ ಮೊತ್ತದ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಧನೋಪಾಯ ಮುಂಗಡ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತೀರಿಸಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ಎಂದರೆ, ಮಾರ್ಚ್ 31, 1972ರಂದು, ಬಾಕಿ ನಿಂತಿದ್ದ 62 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಹಣ ತೀರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಧನೋಪಾಯ ಮುಂಗಡಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಏಪ್ರಿಲ್ 29, 1972ರಂದು, ನಾವು ತೀರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ 71 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಗೆ ಹಿಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾವತಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ, ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಧನೋಪಾಯ ಮುಂಗಡದ ಮರುಪಾವತಿಗಾಗಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 6.21 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯವು ಭಾರಿ ಮೊತ್ತದ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಪಡೆಯುವ ಅಗತ್ಯವುಂಟಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ವಾಡಿಕೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಪಡೆಯದೆಯೇ ಪರಸ್ಪರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಮತೂಕವಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳೆರಡೂ ಕಾತರವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ, ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತುಂಬ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಲಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ನಿರಂತರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

4. ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆಯವ್ಯಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನೀಗಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 43 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊರತೆ ಇತ್ತಷ್ಟೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಯೋಜನೇತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ 35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ವಿಶೇಷ ನೆರವು ಬರುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಯೋಜನಾ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು 72 ಕೋಟಿ

ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ 11.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯಷ್ಟು ವಿಶೇಷ ಯೋಜನಾ ಸಹಾಯದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 1972-73ನೆಯ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನಾಗಾತ್ರವನ್ನು 72 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 76 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಜನೇತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. 1972-73ನೆಯ ವರ್ಷದ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಅದ್ಯತೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲವಾರು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ.

5. 1972-73ನೆಯ ವರ್ಷದ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಈಗ ಈ ಮುಂದಿಂತೆ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು :

	ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ	16.91
ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ	28.96
ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ	3.37
ಉದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಗಣಿ ಕೆಲಸ	4.98
ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಸಾಧನ	4.82
ಸಮಾಜಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು	16.79
ವಿವಿಧ ಬಾಬುಗಳು	0.45
	<hr/>
ಒಟ್ಟು	76.28

ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ :

	ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
1. ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು	31.22
2. ಕೇಂದ್ರ ಸಹಾಯ	33.56
3. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರುವ ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯ	11.50
	<hr/>
ಒಟ್ಟು	76.28

6. ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚದ ಪ್ರಮಾಣವು 1969-70ರಲ್ಲಿ ರೂ. 66.23 ಕೋಟಿ. 1970-71ರಲ್ಲಿ ರೂ. 68.98 ಕೋಟಿ ಮತ್ತು 1971-72ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ರೂ. 74 ಕೋಟಿ ಇತ್ತೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. 1972-73ರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣವು ರೂ. 76.28 ಕೋಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ, ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನಾವಧಿಯ ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಒಟ್ಟು ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚ 285.49 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ವೆಚ್ಚ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ, ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನಾವಧಿಯ ಒಟ್ಟು ವ್ಯಯ ಪ್ರಮಾಣ 350 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚುವುದು, ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

7. 1972-73ನೇ ವರ್ಷದ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ 16.79 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ.

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ	3.82
ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ	0.69
ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ	1.91
ನೀರು ಸರಬರಾಜು	6.50
ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ	1.76
ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ	1.57
ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ	0.17
ಕುಶಲವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ	0.37

ಒಟ್ಟು 16.79

8. ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ 15.75 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಇದರ ಪೈಕಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿವಂಡಲಿಯಿಂದ 12.8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕಾಳೀನದೀ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುವುದು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಹಾಗೂ ಎರಡನೇ ಹಂತಗಳನ್ನು 1980-81ರೊಳಗಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಈಗಿನ ಅಂದಾಜಿನಂತೆ ಒಟ್ಟು 164 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುವುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ 1976ನೇ ಇಸವಿಯೊಳಗೆ 270 ಎಂ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಮತ್ತು 1981ರೊಳಗಾಗಿ 640 ಎಂ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದ್ಯುತ್‌ನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿ 960 ಎಂ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮುಂದಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಕಾಳೇನದೀ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಯಾವ ಮಾನದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕಾಳೇನದೀ ಯೋಜನೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

9. ಈ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚವು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚದ ಅಂಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನಿಗೆ ಕಾಳೇನದೀ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಗಳಿಸುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ತೀವ್ರ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸರೂ ನಾನೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಚವ್ವಾಣ, ಒಕ್ಕೂಟದ ಯೋಜನಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ—ಇವರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಚರ್ಚೆಯ ಫಲವಾಗಿ, ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದಿಂದ ಕಾಳೇನದೀ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೇಂದ್ರ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿದೆ ಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯ ಉಜ್ವಲವಾಗುವುದು ಕಾಳೇನದೀ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪೂರ್ತಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಬೇಡಿಕೆಯು ಕಾಳೇನದೀ ಯೋಜನೆಯ ಸಮೇತವಾಗಿ ನಾವು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಯೋಜನೆಗಳೊಡನೆ ಸಮಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂತಸ ಕೊಡುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. 1972-73ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಿಕ್ರಯದಿಂದ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿರುವ 11.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಲಿರುವ ಹಣಗಳೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯದ

ಆಯವ್ಯಯ ಸತ್ರದ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತಾಗುವುದು. ಮೈಸೂರಿಗೂ ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಕಾಳೀನದೀ ಯೋಜನೆಯು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾರ್ದಿಕ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

10. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಹೆದರ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳೇನೂ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯಮಿಯ ಬಲವತ್ತರ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವೂ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 29,000 ಗ್ರಾಮಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ, ಸುಮಾರು 12,400 ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ, ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡಾ 65ರಷ್ಟು ಜನತೆಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ತು ದೊರೆತಂತಾಗಿದೆ. ಐದನೆಯ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ತು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಮುಂದಿನ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳ ಹಾಗೂ ಪಂಪು ಸೆಟ್ರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಪೂರ್ಣ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಭೂಗತ ಜಲಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

11. ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕ ಉದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಸಿಮೆಂಟ್, ಉಕ್ಕು, ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಕೃಷಿಯು ಬೆಳೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಭಾರತದ ಅಪಾರ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಖರೀದಿ ಶಕ್ತಿ ಬಂದ ಹೊರತು, ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಧುನಿಕ ಉದ್ಯಮಿಯೂ ಬೆಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯಮಗಳೆರಡೂ ಸಮತೋಲನವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಹಾಗೂ ನಗರಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಂಡುಬರುವ ಅಂತರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮ ಜೀವನ—ನಗರ ಜೀವನ ಗಳೆರಡರ ಉತ್ತಮಾಂಶಗಳು ಸಮರಸಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವು ಅದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು “ಗ್ರಾಮ

ನಗರೀಕರಣ'' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವ ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳೊಳಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಸರಣ ಉಂಟಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯೊಡನೆ ಹಿತಕರ ಪರಿಸರವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇದರಿಂದ ಪರಿಹಾರ ದೊರತೀತು.

12. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆರಡರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತ್ವರಿತ ಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು. ಮೈಸೂರಿನ ಐದನೆಯ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ತಿಗೂ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೂ ಭಾರಿ ಹಣ ವಿಸಿಯೋಗವಾಗಬೇಕಾಗುವುದು. ದಿನಾಂಕ 14-10-1971 ರಂದು ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 750 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಔದ್ಯಮಿಕೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಡಾ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಅಸಾಧಾರಣ ಕಾರ್ಯ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಔದ್ಯಮಿಕ ಪರಿಸರವನ್ನೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀಡುವ ನಾನಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಹಸೋದ್ಯಮಿಗಳು ಪುರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

13. ನಾವು ಕೃಷಿ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. 1971-72ರಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ 58.72 ಲಕ್ಷ ಟನ್. ಇದು 1972-73ರಲ್ಲಿ 62 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗೆ ಏರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಗುವುದು. ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ಕಬ್ಬು, ಎಣ್ಣೆಬೀಜ, ಹತ್ತಿ, ತಂಬಾಕು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ನೀಡುವ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಬಹುಬೆಳೆಯ ಬೇಸಾಯದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ, ಬೆಳೆ ರಕ್ಷಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಸರಿಯಾದ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಸಮತೋಲವಾದ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹೈನು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಯತ್ನ

ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ತಯಾರಿಸಿದ ಯೋಜನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಅಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸದಾ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತವಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತರಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸಾಯಮಾಡುವ ರೈತರ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ದ್ವಾರಾ ಕೆಲವು ಏರ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಖುಷಿ ಭೂಮಿಯ ಸುಸಂಘಟಿತ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರವೇ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಖುಷಿ ಬೇಸಾಯ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶೇಷತಃ ಖುಷಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗುರಿಯಾಗುವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಪೈಕಿ 42 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಸಾರ ರಕ್ಷಣೆ, ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿ, ವನನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ತಗಲುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದು. ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಖುಷಿ ಭೂಮಿಯ ಸುಸಂಘಟಿತ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2, 1972 ರಿಂದ ಹರಿಹರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. 15 ರಿಂದ 59 ವರ್ಷದ ವರೆಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೃಢಕಾಯನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವುದೇ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

14. ಯೋಜನೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಕಾವೇರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗೊಂದೇ ಒದಗಿಸಿದ 11.20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೊರತಾಗಿ, ಭಾರೀ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ 1972-73ನೇ ವರ್ಷದ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 13.21 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. 1972-73ರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 13.38 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5.82 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವು ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಯೋಜನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲದ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರೀಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಂಡಳಿ ಮತ್ತು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕೇಂದ್ರ ವಲಯದ ಯೋಜನೆ

ಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 3 ಲಕ್ಷ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ 1.5 ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಪಂಪ್ ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದೆ.

15. ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ 1,460 ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಲು ಸುಮಾರು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತಗಲುವುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಕಲ್ಪ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು 1.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರೊದಗಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಸಾದಾ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರು ದೊರೆಯದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೇ ಅಳದಿಂದಲಾದರೂ ನೀರು ಪಡೆಯಲು ಕೊಳವೆ ಬಾವಿ ತೋಡಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ 20,000ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಮೀಪವಾಗಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, 1972-73ರಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ 2.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಗೆ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಜೀವವಿಮಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಸಾಲ ಕೊಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಲ ಮಂಡಲಿಯವರು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಸಾಲ ಎತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. “ಯುನಿಸೆಫ್” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೊರೆಯುವ ಏಳು ಅಟ್ಟಣೆ (ರಿಗ್)ಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಗ್ರೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆ 15 ಅಟ್ಟಣೆಗಳು ದೊರೆಯಲಿವೆ.

16. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಂಡಲಿಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿದೆ. ಜೀವವಿಮಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ

ದೊರೆಯುವ 1.20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲದ ಸಮೇತವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ 1.50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಜೊತೆಗೆ, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಂಡಲಿಯು, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಡಿಬೆಂಚರುಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದು. 1972-73ರಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಂಡಲಿಯು, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ 4.97 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು. ಇದರ ಪೈಕಿ, 3.3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಕಡಿಮೆ ವರಮಾನದವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗುವುದು. 1972-73ರಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಮಾ ನಿಗಮವು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ತೀವ್ರ ಅಭಾವವನ್ನು ನಿಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾದೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್.ಎ.ಎಲ್. ಮತ್ತು ಸಾರಕ್ಯೆ ಲೇಔಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಸುಮಾರು 3,000 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಾಗುವುದು.

17. ಕೊಳಚೆ ನಿರ್ಮೂಲನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಅಂಶದಾನ ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕೊಳಚೆ ನಿರ್ಮೂಲನಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 27 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವಲಯದ ಕೊಳಚೆ ನಿರ್ಮೂಲನ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚ 1.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ.

18. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ 25ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರಹಿತರಿಗೆ 3 ಲಕ್ಷ ಮನೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತ್ವರಿತ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ 2.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ನೆರವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ; ಬಡವರಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಬಡವರಾದವರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಂದು ಮನೆ ನಿವೇಶನವಾದರೂ ದೊರೆಯುವುದು. ಈ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಯಶಸ್ಸು ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಣವೇನೋ ದೊರೆಯುವುದು. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಜನತಾ ಸಹಕಾರ ದೊರೆತರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯಶಸ್ವಿಯಾದೀತು. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುರಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿರುವ ಈ ಚಳುವಳಿಯು ಜನತಾ ಚಳುವಳಿಯಾಗಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ವೆಚ್ಚ ತಗಲುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ದೇಶೀಯ ಕಟ್ಟಡ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ತಂತ್ರ—ಇವುಗಳಿಂದ ಏನೆಲ್ಲ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಏನೇ ಆದರೂ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು, ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗೆಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯ ಮಹತ್ವದ ಅಂಗವಾಗಿರಲೇಬೇಕು.

19. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಉದ್ಯೋಗ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು 1.43 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ 1,700 ಮಂದಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ಇತರ ಪದವೀಧರರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ, 1,800 ಮಂದಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕುಶಲವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಈ ವರ್ಷ 11 ಲಕ್ಷ ಶ್ರಮ ದಿನಗಳಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವುದು.

20. ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳ ಸುಸಂಘಟಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸುಧಾರಣೆಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆಗಳು ಅವಶ್ಯ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ 1.50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ರಚನೆಗೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು 1972-73 ನೇ ವರ್ಷದ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವಲಯ ಯೋಜನೆಗಳು 3.44 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿವೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 1.38 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ತ್ವರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ 1.36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ವಿಶೇಷ ಉದ್ಯೋಗ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರದೇಶದ ಆಯಕಟ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳ ಕೇಂದ್ರವಲಯ ಯೋಜನೆಗೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ—ಹೀಗೆ ಹಣ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ, ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ವಲಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ 5.19 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಈ ವರ್ಷ ದೊರೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವಂತೆ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಹೊರತಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 3.66 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ.

21. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಬೇಸಾಯ ಭೂಮಿಗಳ ಪೈಕಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಮಳೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ತೇವ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುದರಿಂದ, ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ—ಇವೆರಡರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಭೂಸಾರ ರಕ್ಷಣೆಯು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆಯಾಗುವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 10 ಮಿಲಿಯ ಹೆಕ್ಟೇರು. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ 6.5 ಮಿಲಿಯ ಹೆಕ್ಟೇರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಸಾರ ರಕ್ಷಣೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ 1.1 ಮಿಲಿಯ ಹೆಕ್ಟೇರು ಭೂಮಿ ಭೂಸಾರ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. 1972-73 ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 2 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 3.20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಭೂಸಾರ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ 1.70 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಉಳಿದ ಹಣ ಕೇಂದ್ರ ವಲಯ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ, ಬರುವುದಾಗಿದೆ.

22. ವಿದ್ಯಾರಂಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚ ಹಾಗೂ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚ, ಕ್ರಮವಾಗಿ 4.35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು 55.32 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ 6ರಿಂದ 11ರ ವರೆಗಿನ ವಯೋಮಿತಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡಾ 91ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 32,692 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸುಮಾರು 39 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ

ಮಾಡುತ್ತಲಿವೆ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಳ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸುಮಾರು 2,060 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು 5.5 ಲಕ್ಷ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಲಿವೆ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಗಣನೀಯ ಹೆಚ್ಚಳವುಂಟಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 297 ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1.9 ಲಕ್ಷ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ರೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, 11ನೇ ತರಗತಿ ಇರುವ 222 ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳಿಗೆ 12ನೇ ತರಗತಿ ಸೇರಿಸಿ, ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೆ ಏರಿಸುವ ಕೆಲಸ 1972-73ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯ. ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಸುಧಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಡಬೇಕು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಬೇರೆ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಒದಗಿಸಿದೆ.

23. ಯುವಜನ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ ಒಟ್ಟು ಹಣ 54 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಯುವಜನ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುವಜನ ಸೇವಾ ನಿರ್ದೇಶ ನಾಲಯವನ್ನು ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿರ್ದೇಶಕ (ಡೈರೆಕ್ಟರ್) ರವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ವಿಭಾಗ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕ (ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್)ರು ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಯುವಜನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರೂಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಹಾರ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಲೆಯು ಯುವಜನರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಜನಪ್ರಿಯ ಕ್ರೀಡೆಗಳಿಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

24. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯನೀತಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ

ಒವಗಿಸಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

25. ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈಗಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದೂ ಅಗತ್ಯ ಅದರಂತೆ, ಹೊಸ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳನ್ನೂ ನಾನಾ ಕಡೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೂ ಅಗತ್ಯ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ವೈದ್ಯಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. 1972-73ರಲ್ಲಿ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬರುವುದಾಗಿದೆ :

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

1. ರಾಜ್ಯ ಯೋಜನೆ	1.91
2. ರಾಜ್ಯದ ಯೋಜನೇತರ	14.47
3. ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯಗಳು	4.30
4. ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕು	2.00

ಒಂದು ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಗೂ ಒಂದು ತೀವ್ರ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ದ್ವಾರಾ ಮುಂದಿನ 5 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದು. 1972-73ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನೆರವು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

26. ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯನೀತಿ. 1972-73ರಲ್ಲಿ, ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಹೊರತಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾನಾ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಹಣ ಬರುವುದು :

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

1. ಸಹಕಾರಿಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ಮಧ್ಯಮಾವಧಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಸಾಲ)	42.00
2. ಕೃಷಿಗಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಮುಂಗಡ	25.00
3. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರೀಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಬರುವ ನೆರವಿನ ಸಮೀತವಾಗಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲ	15.00

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

4. ಜೀವವಿಮಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ (ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಲಮಂಡಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ)	3.50
5. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್	2.00
ಒಟ್ಟು	87.50

27. ಈಗ, ಯೋಜನೇತರ ಕಾರ್ಯಗಳ ವೆಚ್ಚದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿಯ ಹೊರತಾದ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚ 283 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇದರಲ್ಲಿ 264 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ರೆವಿನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚ ಹಾಗೂ 19 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚ ಸೇರಿದೆ. ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚದ ಸೈಕಿ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ತಗಲುವುದು ಮತ್ತು 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. 264 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯೋಜನೇತರ ರೆವಿನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಬಾಬುಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ :

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

1. ಆಡಳಿತ ವೆಚ್ಚ	23
2. ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ವೆಚ್ಚ	9
3. ಬಡ್ಡಿ ಪಾವತಿ	29
4. ಋಣ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿ (ಸಿಂಕಿಂಗ್ ಫಂಡ್)	15
5. ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು	113
6. ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ದುರಸ್ತಿ ವೆಚ್ಚ (ನೀರಾವರಿ ಸಂಬಂಧವಾದ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಹಣದ ಸಹಿತ—ಇದು ಅಡ್ಡ ನಮೂದು)	38
7. ಅರಣ್ಯ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವೇತನ ಇತ್ಯಾದಿಯ ಸಮೇತ ವಾಗಿ ಬೇರೆಲ್ಲ ವೆಚ್ಚ.	37

ಒಟ್ಟು 264

28. ಸಮಾಜಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ 113 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಬಾಬುಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ :

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

1. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ	55
2. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ಜನಾರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ	17
3. ಕೃಷಿ	6
4. ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ	2
5. ಸಹಕಾರ	2
6. ಉದ್ಯಮಗಳು	15
7. ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ	2
8. ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ	5
9. ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು	9

ಒಟ್ಟು 113

ಈ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನಾವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಾದ ಸಮಾಜಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು, ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ; ಯೋಜನೇತರ ವ್ಯಯದ ಅಧಿಕಾಂಶ ಎಂಬುದು ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಮನದಟ್ಟಾಗುವುದು. ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನೂ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು, ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚವು ಸಹ, ಪ್ರಸಕ್ತ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಸ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗುವ ಯೋಜನಾವೆಚ್ಚದಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

29. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಯೋಜನೇತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಗುರುತರ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ವರಮಾನ, ಬಂಡವಾಳ ವರಮಾನಗಳೆರಡನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ

ದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ರೆವಿನ್ಯೂ ವರಮಾನವನ್ನು 10.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ ಈ ಹೆಚ್ಚಳದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಬಾಬುಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ :

	ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
1. ಕೇಂದ್ರ ತೆರಿಗೆಗಳ ಅಂಶ	... 2.5
2. ರಾಜ್ಯದ ಅಬ್ಕಾರಿ	... 3.0
3. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ	... 2.0
4. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಂಡಳಿ ಯಿಂದ ಬಡ್ಡಿ	... 2.0
5. ಭೂಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿ, ಇತ್ಯಾದಿ 1.0
	<hr/>
ಒಟ್ಟು	10.5

30. ಇತ್ತೀಚಿನ ಹರಾಜುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬಂದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಬ್ಕಾರಿ ಆದಾಯವು 25.6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 28.6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಾರಾಯಿ ಮತ್ತು ಸೇಂದಿ ಅಂಗಡಿಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಮಟ್ಟವನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ವಸೂಲಿ ಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬರುವ ವರಮಾನ 57 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯಿಂದ 59 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ದಿಂದ ಬರುವ ವರಮಾನವು, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

31. ಬಂಡವಾಳ ವರಮಾನವು ಕೂಡ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಸುಮಾರು 11.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆಯುವ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು, 1972-73ರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಲೇಜಿನದೀ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷ 7 ಕೋಟಿ

ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಈ ಬಂಡವಾಳ ವರಮಾನದ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಬರುವ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೊರತಾಗಿ, ಇನ್ನೂ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಸಾಲ ಎತ್ತಲಾಗುವುದು. ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ನಮಗೆ ಬರುವ ಅಂಶ ವನ್ನು 3.75 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 5.75 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

32. ಹೀಗೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ದಕ್ಕಿತ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳವು 22.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಿವ್ವಳ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಜನೇತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಫಲವಾಗಿ, ಯೋಜನೇತರ ಕಾರ್ಯಗಳ ವೆಚ್ಚದ ಕೊರತೆಯನ್ನು 35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 4.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, 11.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ವಿಶೇಷ ಯೋಜನಾ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

33. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಶೇಖರಣೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ವೆಚ್ಚ, ಇವೆರಡೂ ಅಂಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕಾರ್ಯನೀತಿಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಸಮನ್ವಿತವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅನುಗುಣವಾಗುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕುದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯತಕ್ಕವರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಜನರ ಅತ್ಯಧಿಕ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಕೂಡದು. ಈ ಸ್ಥೂಲ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ವರ್ಷದ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

34. ಮೈಸೂರು ನೀರಾವರಿ (ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಂತಿಗೆ ಮತ್ತು ನೀರುದರ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ) ಶಾಸನವನ್ನು 1957ರಲ್ಲಿಯೇ ತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದ ರೂ

ಈ ಶಾಸನದ ಮೇರೆಗೆ ನೀರು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ಜುಲೈ 1965ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಯು ನೀರುದರ ಹಾಗೂ ಪರಿಪಾಲನ ಕರವನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಬಂಧನೆ ಮಾಡಿದೆ. ನೀರು ದರವನ್ನು ಎರಡು ಕೋಷ್ಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕೋಷ್ಟಕ 100 ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಷ್ಟಕವು 100 ಎಕರೆಗೆ ಮೀರದ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪರಿಪಾಲನ ಕರವನ್ನು ಎಕರೆಗೆ 4 ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು, ಎಕರೂಪದ ದರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. 12 ತಿಂಗಳ ತರುವಾಯ, ಆದರೆ 18 ತಿಂಗಳ ಮೊದಲೇ, ಕಟಾವಾದ ಕಬ್ಬಿಗೆ 45 ರೂಪಾಯಿ ನೀರುದರ ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. 12 ತಿಂಗಳುಗಳೊಳಗೆ ಕಟಾವಾದ ಕಬ್ಬಿಗೆ 30 ರೂಪಾಯಿ ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬತ್ತಕ್ಕೆ 16 ರೂಪಾಯಿ; ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಾವರಿಯಾದ ಬೆಳೆಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ ಬೆಳೆಗೆ 4 ರೂಪಾಯಿ ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು, ಎಕರೆಗೆ 4 ರೂಪಾಯಿ ದರದ ಎಕರೂಪದ ಪರಿಪಾಲನಕರದ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದ ದರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆಯಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಈ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಶಾಸನದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ—ಎಂದರೆ ನೀರು ಸರಬರಾಜಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ—ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಧಾರರಹಿತವೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ನೀರುದರದ ಇವೆರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಪರಿಪಾಲನ ಕರವನ್ನು ಕೂಡ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ, ಮೈಸೂರು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಣ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ವರೆಗೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಆಯಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ, ನೀರಾವರಿಯಾದ ಎಲ್ಲ ಜಮೀನುಗಳಿಗೂ ಅವೆರಡು ನೀರುದರ ಕೋಷ್ಟಕಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿ ಜುಲೈ 1971 ರಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಈಗಿರುವ ನೀರುದರಗಳು, ಇದಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚವಾಗುವ ಹಣದ ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲವೆ ಲಾಭದ ವಿಚಾರ ಹಾಗಿರಲಿ, ದುರಸ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಚಾಲ್ತಿ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಕಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಸಮಿತಿ ಸಮೇತವಾಗಿ ನೀರು ದರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವ ಸಮಿತಿಗಳು ನೀರುದರವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದ ಶೇಕಡಾ 5 ರಿಂದ ಶೇಕಡಾ 12ರ ನಡುವೆ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿವೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕಾಲ ನೀರು ದೊರೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ

ಗಳಿಗೆ 30 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ, 3 ರಿಂದ 8 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಆಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಮತ್ತು 8 ತಿಂಗಳಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ನೀರು ದೊರೆಯುವ ಕಡೆ 90 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ನೀರುದರ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಣ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಭೂತಲಿಂಗಂ ಸಮಿತಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ನೀರು ದರವನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ:—

ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ

1. ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೆ:

(ಎ) 12 ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಕಟಾವಾಗುವ ಕಬ್ಬಿಗೆ 40

(ಬಿ) 12 ತಿಂಗಳ ತರುವಾಯ ಅದರೆ 18

ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಕಟಾವಾಗುವ ಕಬ್ಬಿಗೆ 60

2. ಬತ್ತದ ಬೆಳೆಗೆ 20

3. ಜೋಳ, ಮೆಕ್ಕೆಜೋಳ, ರಾಗಿ, ನವಣೆ, ಸಜ್ಜೆ, ಬೇಳೆ, ಹೆಸರು, ಗೋಧಿ, ಹತ್ತಿ, ನೆಲಗಡಲೆ, ತರಕಾರಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ, ಗೆಣಸು, ಎಳ್ಳು, ಈರುಳ್ಳಿ, ತಂಬಾಕು ಇಲ್ಲವೆ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಬೀಜ—ಈ ಯಾವುದೇ ಬೆಳೆಗೆ ... 12

4. ಸಣ್ಣು ಇಲ್ಲವೆ ಸೆಸ್ಪಾನಿಯ ಮುಂತಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸುವ ಯಾವುದೇ ಬೆಳೆಗೆ 6

ಕಬ್ಬಿನ ಹೊರತು ಬೇರೆಲ್ಲ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವ ಈ ಹೊಸ ದರದ ಕರ ಭಾರವು 1965ನೆಯ ಇಸವಿಯ ನಿಯಮಾವಳಿಯ ಮೇರೆಗೆ 100 ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ನೀರುದರ ಹಾಗೂ ಪರಿಪಾಲನಕರದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಒಟ್ಟು ಕರಭಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಆಗಲಾರದು. ಕಬ್ಬಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ದರಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಮಿತಿಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ಕರಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. 1967ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ನೀರಾವರಿ (ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಂತಿಗೆ ಮತ್ತು ನೀರುದರ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ) ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿತವಾದ ನಿಯಮಾವಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಜುಲೈ 1, 1972ರಿಂದ ನೀರುದರಗಳ

ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುವುದು. ಈಗ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ನೀರು ದರಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 1.75 ಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರುವುದು. ನೀರು ಸರಬರಾಜಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಕಾರಣ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ ವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ನೀರುದರ ವಿಧಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುವ ನೀರು ಕಾಮ ಗಾರಿಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಫಸಲಿನ ಮೇಲೆ ನೀರುದರ ವಿಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮುಖ್ಯ ತೊಂದರೆಯು ಈ ಮೂಲಕ ನಿವಾರಣೆ ಹೊಂದುವುದು. ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮತ್ತು ರೈತರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನೀರುದರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸರಳಗೊಳಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವೇ, ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

35. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಗಾಡಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನ ತೆರಿಗೆ ಗಳನ್ನು ಒಂದು ತ್ರಿಮಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೀಟಿಗೆ 35 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಗಾಡಿಯ ಪರ್ಮಿಟು ಪಡೆದ ಗಾಡಿಗಳು ಓಡಾಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ಟೇಜು ಕ್ಯಾರೇಜುಗಳ ಓಡಾಟದಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಕಷ್ಟ. ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ನೌಕರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಡೆಸುವ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತ್ರಿಮಾಸಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಸರಕು ವಾಹನಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಮತ್ತು ಸರಕಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಶಾಸನದ ಮೇರೆಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಕಾಂಪೊಸಿಶನ್ ದರವನ್ನು ಒಂದು ತ್ರಿಮಾಸಕ್ಕೆ 112.50 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 150 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ಪರಿಷ್ಕೃತ ದರಗಳು ಜುಲೈ 1, 1972 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಒಟ್ಟು ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವು ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ; ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ.

36. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಬಾರಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದು, ಏಪ್ರಿಲ್ 1970ರಲ್ಲಿ. ಅಂದಿನಿಂದ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮುಖ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯದವರು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಶೇಕಡಾ 3ರಿಂದ ಶೇಕಡಾ 3.5ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಧಾನ್ಯ-ಬೇಳೆಗಳೆರ

ಡಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗ ಇರುವ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 1.5. ಈ ದರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಭೋಗವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲಿನ ಏಕಮುಖ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಶೇಕಡಾ 12 ರಿಂದ ಶೇಕಡಾ 14ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಮದ್ದು ಗುಂಡು, ಡಿಕ್ಟಾಫೋನ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಸಲಕರಣೆ, ಧ್ವನಿಸ್ಪೇಷಣ ಸಲಕರಣೆ ಮತ್ತು ಟೆಲಿಫೋನ್, ಟೈಪ್‌ರೈಟರು ಮತ್ತು ಇತರ ಗಣನಯಂತ್ರ, ಲಿಫ್ಟು, ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರು, ನಿಶ್ಚಿತಗ್ರಹಣ ಸಾಧನ (ರೇಡಿಯೋ ಇತ್ಯಾದಿ), ರೇಡಿಯೋ ಗ್ರಾಮಫೋನ್, ಸಿನಿಮಾಟೋಗ್ರಾಫ್ ಮತ್ತು ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರ ಸಲಕರಣೆ, ದುರ್ಬೀನು, ಗ್ರಾಮಫೋನ್, ಮೆತ್ತೆ ಹಾಕಿದ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಪೀಠೋಪಕರಣ, ತುಪ್ಪುಳುಚರ್ಮ ಮತ್ತು ತೊಗಲು, ಮೋಟಾರು ವಾಹನ, ಸ್ಕೂಟರು ಮುಂತಾದವುಗಳು; ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಚ್ಯಾಸ್ಸಿ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಅಂಗಭಾಗಗಳು—ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಟೈಂಪಿಸು, ಕ್ಲಾಕ್, ಮೋಟಾರು ಟೈರು ಮತ್ತು ಟ್ರ್ಯಾಬ್ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಉಪಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಡಿಭಾಗಗಳು ಮುಂತಾದ ವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಲ್ಲ.

ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ಕಾಂಪೊಸಿಷನ್ ಸ್ತರಗಳನ್ನು ನಾನು ಸರಳಗೊಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ 25,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 60,000 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ತರಗಳ ದರಗಳನ್ನು ಭೂತ ಲಿಂಗಂ ಸಮಿತಿ ಸೂಚಿಸಿತ್ತು. ಶಾಸನವಾದರೋ ಎರಡೇ ಸ್ತರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ—25,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 50,000 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿ ವಾಟಿನ ಮೇಲೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆಯೂ, 50,000 ರೂಪಾಯಿ ಯಿಂದ 75,000 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟಿನ ಮೇಲೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಯಂತೆಯೂ ತೆರಿಗೆ ದರವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆ. ಈಗ ಈ ಮುಂದಿನ ದರಗಳಲ್ಲಿ 10,000 ರೂಪಾಯಿಯ ಐದು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ತೆರಿಗೆಯ ಕಾಂಪೊಸಿಷನ್ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ :—

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ

1. 25,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 35,000 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟು	600
2. 35,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 45,000 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟು	900

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ

3. 45,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 55,000	1,200
ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟು	
4. 55,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 65,000	1,500
ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟು	
5. 65,000 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 75,000	1,800
ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ವಹಿವಾಟು	

ಈಗ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಈ ಹೊಸ ದರಗಳು ವಹಿವಾಟಿನ ಶೇಕಡಾ 3 ಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಸಂಧಾನಕ್ಕೂ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಚೋದನೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳ ಬಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಜುಲೈ 1, 1972 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುವುದು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮಾರಾಟತೆರಿಗೆ ದರಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 1.50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷ 1.25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ದೊರೆಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

37. ಇವೆಲ್ಲ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 3.9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 2.65 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

38. ಆಕ್ಟ್ರಾಯ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 6 ಕೋಟಿಯಿಂದ 7 ಕೋಟಿಯ ವರೆಗೆ ವರಮಾನವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ, ಸೂಕ್ತವಾದ ಬೇರೆ ವರಮಾನ ಮೂಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ವರೆಗೆ, ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಟ್ರಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ವರಮಾನ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೊಡನೆ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

39. ಭೂಕಂದಾಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಗೆಗೆ ರಚಿತವಾದ ಭೂತಲಿಂಗಂ ಸಮಿತಿ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಹೇಳಿದೆ :—

“ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಟ್ಟು ತೆರಿಗೆಯ ಅವಶ್ಯಾಂಗವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿಗೆ ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಖಂಡನೀಯ. ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅಂಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅನವಶ್ಯ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಬದಲಾಗದೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನಷ್ಟು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತಂದು ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.”

ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ರಚಿತವಾದ ಕೆ. ಎನ್. ರಾಜ್ ಸಮಿತಿಯು ಈ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈಗ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭೂಕಂದಾಯದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನದ ತೆರಿಗೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಳೆಯುವ ಮುನ್ನ, ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಮುಂದಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

40. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಲೆದೋರುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಪೆನ್ಸನ್‌ದಾರರೂ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೂ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 62,000 ಪೆನ್ಸನ್‌ದಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 54,000 ಪೆನ್ಸನ್‌ದಾರರು ತಿಂಗಳಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಪೆನ್ಸನ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ; 7,300 ಮಂದಿ ಪೆನ್ಸನ್‌ದಾರರು 100 ರಿಂದ 300 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಪೆನ್ಸನ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ, ತಿಂಗಳಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೀರದ ಪೆನ್ಸನ್ ಪಡೆಯುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

41. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಹಾಯ ಪೋಷಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 3,18,000 ನೌಕರರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು 85,000 ನೌಕರರ ಮೂಲವೇತನ 85 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ. ಅವರ ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 71 ರೂಪಾಯಿ, ತಿಂಗಳಿಗೆ 85 ರಿಂದ 209 ರೂಪಾಯಿವರೆಗಿನ ವೇತನ

ನನ್ನು 83 ರಿಂದ 134 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗಿನ ತುಟ್ಟಭತ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವ ನೌಕರರ ಸಂಖ್ಯೆ 1,75,000. ಇವೆರಡು ಕೆಳವರ್ಗಗಳ ವೇತನಗಳು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಟ ಪರಂಪರೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ತಿಂಗಳಿಗೆ 85 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮೂಲ ವೇತನ ಪಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ನೌಕರರಿಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ 7 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೆ 85 ರಿಂದ 209 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಮೂಲ ವೇತನ ಪಡೆಯುವವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಯಂತೆಯೂ ತುಟ್ಟಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭತ್ಯಗಳು ಜುಲೈ 1, 1972ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತುಟ್ಟಭತ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಪೂರ್ಣವರ್ಷದಲ್ಲಿ 2.4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 1.6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೆಚ್ಚ ಸಂಭವಿಸುವುದು.

ಇಂದಿನ ಸಂಕಟಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ರೇಖೆಗೂ ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಸಮಾಜದ ಈ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಸೂಕ್ತ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಕನಿಷ್ಠ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೊಣೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸಮಾನ ಅಂಶದಾನದಿಂದ ನಡೆಯುವ ನೌಕರ ವಸತಿನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಗೆ 3.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂಬತ್ತು ವಸತಿಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ನೌಕರರ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿಯು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಾಗ ನೌಕರರಿಗೂ ಅವರ ಆಶ್ರಿತರಿಗೂ ನೆರವು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ವಿಶಿಷ್ಟವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಧಿಗೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೌಕರರ ಚಂದಾ ಹಣದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮುಂಗಡಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಮುಂಗಡಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 2.17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಅಂಥ

ಮುಂಗಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಈಗ ಸಡಿಲುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

42. ಈಗ ಮಂಡಿಸಿದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 4.50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿವರಗಳು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿವೆ:—

	ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
ರೆವಿನ್ಯೂ ವರಮಾನ	307.00
ರೆವಿನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚ	299.70
ರೆವಿನ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚಳ	7.30
ಭಾರತದ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಓವರ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ನ ಮರುಸಂದಾಯದ ಸಮೇತ ಬಂಡವಾಳ ಲೆಕ್ಕದ ವೆಚ್ಚ	198.00
ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆದ ಧನೋಪಾಯ ಮುಂಗಡದ ಸಮೇತ ಬಂಡವಾಳ ವರಮಾನ	186.20
ಬಂಡವಾಳ ಕೊರತೆ	11.80
ಒಟ್ಟು ಕೊರತೆ	4.50

ಕಡಿಮೆ ವರಮಾನದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಕಾರಣ ಒಟ್ಟು ಕೊರತೆಯು 4.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 6.1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ 2.65 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ದೊರೆಯುವ ಕಾರಣ, ಒಟ್ಟು ಕೊರತೆಯು, 3.45 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

43. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆದ ಸಾಲಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ಸುಮಾರು 384 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ

ಯನ್ನು ಆರನೆಯ ಆರ್ಥಿಕಾಯೋಗವು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗತಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸದೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲಗಳು ಕೇಂದ್ರ-ರಾಜ್ಯಗಳೊಳಗಣ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಈ ಸಾಲಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನಾನು ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಐಕಮತ್ಯ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಲ್ಲೊಬ್ಬ. ಆದರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಗ್ರಹ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೇ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಧೈಯಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಕೈಗೊಡುವಂತೆ, ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಹೊಣೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ.

44. ಐದನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಈಗ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಇದನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಆರನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಏರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಯೋಗದ ಸಲಹೆಗಳು ಐದನೆಯ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುವು. ನಾನಾ ಮಟ್ಟಗಳ ಯೋಜನಾ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಸುಯೋಜಿತವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಂಥ ಮಹತ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಸಮೇತವಾದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನತೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಬೇಕು; ಜನತೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮೀ ಬೃಹತ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

45. ಆತ್ಮಾವಲಂಬನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಈ ಮೂಲ ಧೈಯಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲ—ಅವು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ. ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಹ್ರಗತಿಗೆ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿನ ಮಾನವ ತೃಪ್ತಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಹಿಂದಿನ 25 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಫಲವಾಗಿ, ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಐದನೆಯ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗನೀಡಿಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಐದನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಬಗೆಗೆ ತೆಳೆದ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಈ ಆದ್ಯತಾ ಬದಲಾವಣೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ—ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬ ಸಮಂಜಸ ಆರ್ಥಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ನಿಲುವು ಆಧರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೇರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ, ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಈಗ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ—ಅದರ ಏನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಧಾನ. ವಸ್ತುತಃ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪರಿಮಾಣ ಹಾಗೂ ಗುಣ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ ನ್ಯಾಯ ಇವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಅತ್ಯವಶ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೌಲ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಂತಿಮ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಮಹತ್ವ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಹಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ—ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮಹತ್ವ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರನ್ನೂ, ಯುವಜನರನ್ನೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಸಾಧಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಗೊಳಿಸಿ, ಈ ಲೋಕವು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಜೀವನ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಘಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲೂ ರಚನೆಯಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

46. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೂ ನಿರುದ್ಯೋಗವೂ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ದಾರಿದ್ರ್ಯನಿವಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಧಾರೆಯೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೂ ನಿಲುವುಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ “ಭಾರತವು ಮಾನವ ನಿಷ್ಠವಾದ ಸಮಾಜವಾದಿ

ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದೆ.” ಅವರೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಜನತೆಯ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಯು ಈಗ ಬಗೆಹರಿಸತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಒಂದು ಅಂಗ ಮಾತ್ರ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ, ದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಸಹ ಯೋಗ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅವರ್ಣನೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಕೊಡುವುದೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ಭಾವನೆಗೆ ಎಡೆಗೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಈ ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಂಶ.

47. ಮೈಸೂರಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ, ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಧೈಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತೇಜಕ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ. ನಾವು ಕ್ರಮಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವು ಸುದೂರವಾಗಿದೆ; ನಾವು ಪಾಲಿಸತಕ್ಕ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಹತಾಶರಾಗಬೇಕಾದ ಕಾರಣವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಬಗೆಹರಿಸತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬೃಹತ್ತಮವಾಗಿವೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಸಮರ್ಪಣ ಭಾವದಿಂದಲೂ ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಶಕ್ಯವಾದರೆ, ಇದುವೇ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣಸಂಧಿಯಾದೀತು.

48. ಈಗ 1972-73ನೆಯ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆಗೂ ಅನುಮೋದನೆಗೂ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

MADAM SPEAKER.—The House now Stands adjourned to meet again at 9-00 A.M. tommorrow the 22nd June 1972.

*The House adjourned at Thirty Minutes past Three of the Clock
ot meet again at Nine of the Clock on Thursday the 22nd June 1972.*